herpy

FRØER

Harlequin Treefrog

Rhacophorus pardalis

Rhacophorus pardalis er en middelstor, nataktiv flyvefrø fra regnskovene på Borneo, Sumatra, Malayahalvøen og Filippinerne. Ryggen er brun til rødbrun med en mørk, X-formet tegning, svømmehuden er klart orange, og bug og flanker er gule med et orangerødt netmønster. Hunnerne bliver op til 7 cm. Arten er sjælden i fangenskab, og der findes kun lidt viden om pasningen.

Familie: Rhacophoridae Tidligere navn: *Rhacophorus rizali; Rhacophorus rhyssocephalus*

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-7 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 3 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-26 °C**
Temperatur, nat	**20-22 °C**
Luftfugtighed	**70-90 %**
Vand	**Vandskål** dybde 2-3 cm
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I en skumrede**
Æg pr. lægning	**100-200**
Larvetid	**85 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i tabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Rhacophorus pardalis er en kraftig træfrø med bredt hoved, afrundet snude og brede hæfteskiver på alle fingre og tæer. Fingre og tæer har fuld svømmehud, og langs yderkanten af underarmen, langs fødderne og ved hælen sidder hudfolder. Huden på ryggen er fint kornet og næsten glat, og på bugen er den grovkornet.

Ryggen er brun til gulbrun, ofte med et rødligt skær, og mørke og lyse felter danner et camouflagemønster, der tit bliver til en X-formet tegning over skuldrene. Hist og her sidder hvide pletter. Bugen, lårenes underside og den nederste del af flankerne er gule med et tydeligt orangerødt netmønster, og flankerne har som regel sorte pletter. Svømmehuden er klart orange. Det videnskabelige artsnavn, *pardalis*, er græsk for "leopard".

Hunnerne er større og kraftigere end hannerne: hannerne bliver omkring 5 cm fra snude til kloak, hunnerne 6-7 cm. Hannerne har én indre kalleblære og får parringspuder i yngletiden. Vægten er ikke dokumenteret.

Arten blev beskrevet i 1858 af Albert Günther. Flere navne er siden slået sammen med den, blandt andre *Rhacophorus rizali* og *Rhacophorus rhyssocephalus*. Som slægtens andre flyvefrøer glider den mellem træerne med udspilet svømmehud. Den er almindelig i naturen, men lever så skjult i træerne, at dens vaner kun er dårligt kendt.

Arten har intet kendt giftigt hudsekret. Vask alligevel hænder før og efter arbejde i terrariet, og rør ikke ved øjne og mund bagefter.

Udbredelse og levested

Rhacophorus pardalis lever på Borneo (Brunei, den indonesiske del Kalimantan og Malaysia), hvor den er den flyvefrø, man oftest møder i skoven. Udbredelsen omfatter også den thailandske del af Malayahalvøen, Vestmalaysia, Sumatra og flere øer i Filippinerne. Arten findes fra lavlandet op til omkring 1.000 m over havet.

> **Oprindelig udbredelse:** Brunei, Indonesien, Malaysia, Filippinerne og Thailand.

LEVESTED

Rhacophorus pardalis lever i primær og ældre sekundær tropisk regnskov og i fugtig bjergskov, og den ses ved sumpe, damme og andre stillestående vande. Den holder sig oppe i vegetationen, men kommer ned til vandet for at yngle.

Ynglen foregår i regntiden. Hannens kald er en række bløde, klukkende lyde. Æggene lægges i en skumrede på vegetation, der hænger ud over en dam eller et andet vandhul, og haletudserne falder ned i vandet, når de klækker. Ynglestederne er stillestående vand af alle størrelser, fra små vildsvinesøler på få kvadratmeter til damme på flere hundrede kvadratmeter, og også udtørrende bækløb og isolerede pytter ved bækkene. Haletudserne søger føde langs bunden og bliver over 48 mm lange.

Arten er nataktiv og lever af insekter og andre hvirvelløse dyr.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Rhacophorus pardalis*. Klimaet i udbredelsesområdet er varmt og meget fugtigt hele året, og tallene i vejledningen er lånt fra *Rhacophorus reinwardtii*, som har samme størrelse og krav. Arten er sjælden i fangenskab, så køb kun opdrættede dyr og få oprindelsen dokumenteret; vildfangne dyr klarer sig dårligt.

Terrariet skal være højt og luftigt. Tre voksne skal have mindst 45 × 45 × 60 cm, og større er bedre for en frø, der springer og glider. Giv mange siddepladser: planter med store, solide blade, lodrette grene og en bagvæg af kork. Hold midten nogenlunde fri, så frøen ikke rammer glasset, og plant tæt foran sidevæggene. Robuste planter som *Philodendron* og *Epipremnum* tåler en tung frø.

Bunden kan være en fugtholdende bund af sphagnum og visne blade. Et net i hele låget sørger for, at luften ikke står stille.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

TEMPERATUR

Hold terrariet på 22-26 °C om dagen og 20-22 °C om natten. Hold temperaturen under 28 °C, og brug ikke varmelamper. Kontrollér med et digitalt termometer, og vær opmærksom på rummets temperatur om sommeren.

Arten lever i et klima uden kolde årstider og skal ikke have vinterhvile.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Luftfugtigheden skal ligge på 70-90 %. Forstøv hver aften med afkloreret postevand, regnvand eller osmosevand, og lad terrariet tørre lidt op i løbet af dagen, så luften ikke står stille. Levende planter og et net i hele låget hjælper med at holde luften frisk.

Ser du rynket hud eller en sløv frø, så øg fugten og sænk temperaturen med det samme.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Stil en stabil, lav vandskål i terrariet, som frøen kan sidde i om natten. 2-3 cm vand er nok, så frøen let kommer op igen. Skift vandet hver dag eller hver anden dag, og brug afkloreret postevand, regnvand eller osmosevand. Brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler nær vandet, fordi padder optager stoffer gennem huden. Vandet skal have samme temperatur som luften.

LYS OG UVB

Frøen er trælevende, og en svag UVB-kilde af den type, der bruges til tropiske skovdyr, anbefales. Giv altid skyggefulde steder, frøen kan trække sig tilbage til.

Brug LED-lys, der er kraftigt nok til planterne, og undgå lamper, der varmer. Hold en fast døgnrytme med ca. 12 timers lys; frøen er nataktiv og bliver stresset af uro i terrariet om dagen.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Rhacophorus pardalis æder levende insekter. Fårekyllinger kan bruges hele livet, fra ca. 3 mm til unge dyr op til ca. 15 mm til voksne, suppleret med små kakerlakker, bananfluer til de mindste unger og en sjælden voksmøllarve som godbid.

Giv voksne dyr nogle få foderdyr to gange om ugen, og fjern foderdyr, der ikke bliver spist. Støv foderet med kalk, og giv et vitamintilskud med D3 nogle gange om måneden, som det er almindeligt for træfrøer.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er nataktiv og tilbringer dagen skjult mellem bladene. Den lever mest for sig selv uden for yngletiden, og hannerne kalder fra vandkanten i regntiden. Hold et par eller en lille gruppe i et rummeligt terrarie med mange siddepladser, og ikke flere hanner, end der er plads til.

Frøen bør så vidt muligt ikke håndteres, fordi huden er tynd og følsom. Ved rengøring flyttes den med en fugtig, blød plastikbøtte. Den springer og glider kraftigt, når den bliver forskrækket.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er større og kraftigere end hannerne og har et forholdsvis større hoved. Hannerne er slankere og har parringspuder og en indre kalleblære. Hvornår dyrene er kønsmodne, er ikke dokumenteret. Hold flere unge dyr sammen, og sortér, når kønnene kan ses.

PARRING

I naturen yngler *Rhacophorus pardalis* i regntiden, og hannerne kalder ved vandet. I terrariet kræver ynglen formentlig en tør og en våd periode og et regnkammer, som hos andre tropiske træfrøer; avl af arten er ikke beskrevet.

Hos *Zhangixalus arboreus* sætter det gang i ynglen at forstøve terrariet hver aften i en periode, give ekstra foder én gang om ugen og derefter køre et regnanlæg. Det kan bruges som pejlemærke.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen laver en skumrede på blade og grene over vandet. Antallet af æg er ikke dokumenteret; tallet i boksen er lånt fra beslægtede flyvefrøer. Forældrene passer hverken æg eller haletudser.

Sørg for et vandparti på mindst 8 cm under de blade, hvor frøerne kan lægge, så haletudserne falder ned i vandet, når de klækker, eller klip bladet af, og hæng det op over et akvarium. Pasningen af haletudserne er ikke beskrevet, men rent vand ved terrariets temperatur med korkstykker og vandplanter og et dagligt vandskift på 5-10 % er et sikkert udgangspunkt. Haletudserne søger føde langs bunden og æder spirulinatabletter og fiskefoder, der synker.

METAMORFOSE

Klæktid og larvetid er ikke dokumenteret for arten. Larvetiden på omkring 85 dage er lånt fra *Rhacophorus reinwardtii* og er kun et pejlemærke. Haletudserne bliver over 48 mm lange.

Når forbenene kommer, holder haletudserne op med at æde og skal have nem adgang til land: sænk vandstanden, læg kork eller grene i vandet, og hav låg eller net på akvariet, så de nyforvandlede frøer ikke slipper ud. Sørg for en fugtig overgang til land med planter og våde skjulesteder.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger skal i et lille, fugtigt terrarie med fugtigt køkkenrulle, planter og en lav vandskål. Luftfugtigheden skal være høj i starten, 80 % eller mere. Giv bananfluer og små, støvede fårekyllinger, få og ofte, når halen er optaget, og sortér efter størrelse, så de mindste ikke bliver udkonkurreret. Hold ungerne i et mindre terrarie, til de er store nok til at klare sig blandt de voksne.

Sundhed og typiske fejl

Almindelige problemer hos træfrøer i terrarier er:

- Udtørring og for høj temperatur. Tegnene er sløvhed, rynket hud og udstrakte ben. Hold øje med termometer og hygrometer.
- Skader fra spring mod glasset, især hos vildfangne dyr.
- Smitsomme sygdomme og parasitter, især hos vildfangne dyr. Køb opdrættede dyr, hold nye dyr i karantæne, og brug separate redskaber.
- Ensidig kost eller mangel på kalk og D3, som kan give knoglesvækkelse. Variér foderet.

Søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis frøen holder op med at æde, har sår, hævelser eller rødlige områder på huden, eller sidder mat på bunden.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.